

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

**KATA ADJEKTIF BAHASA MELAYU –THAI:
SATU ANALISIS KONTRASTIF**

**FADILAH SALEAH
NO. PENDAFTARAN: 200082000312**

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

**TESIS DIKEMUKAKAN BAGI MEMENUHI SYARAT UNTUK MEMPEROLEH
IJAZAH SARJANA PENDIDIKAN BAHASA MELAYU**

**FAKULTI BAHASA DAN KOMUNIKASI
UNIVERSITI PENDIDIKAN SULTAN IDRIS
2010**

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

PENGAKUAN

Bahawasanya saya mengaku sesungguhnya tesis ini ialah hasil kerja saya sendiri kecuali nukilan, petikan dan ringkasan yang setiap satunya telah saya catatkan sumbernya.

Tarikh: OKTOBER 2010

Tandatangan:

Nama Calon : FADILAH SALEAH

No. Pendaftaran: 200082000312

Dedikasi

Bonda dan ayahanda restuilah perjuangan anakanda,

Kepada kakak, abang dan adik-adik

Maimunah, Abdullah, Ihsan, Solahuddin dan Usamah

berusahalah memperjuangkan masa depanmu.

Untuk diri rakan seperjuangan ingatlah sentiasa

Bahawa “setiap kesukaran ada kesenangan”.

PENGHARGAAN

Alhamdulillah, syukur ke hadrat Allah S.W.T kerana dengan limpah dan kurnia-Nya, membolehkan saya menyiapkan kajian ilmiah ini sebaik mungkin mengikut tempoh masa yang ditetapkan dengan sempurna. Kajian ilmiah ini khusus kepada penggunaan Bahasa Melayu dalam aspek Kata Adjektif Bahasa Melayu-Thai: Satu Analisis Kontrastif. Sudah menjadi resam dunia bahawa tidak ada jalan pintas untuk mencapai sesuatu kejayaan itu, jalan berliku penuh onak pasti akan ditempuh jua. Keadaan ini sesuai dengan pepatah Melayu yang mengatakan “Yang bulat tidak akan datang bergolek dan yang pipih tidak akan datang melayang”. Justeru itu, usaha yang gigih dan tanpa mengenal penat lelah pasti akan membuahkan hasil yang diharapkan.

Saya ingin mengambil kesempatan untuk merakamkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Yang Berusaha Puan Norliza binti Jamaluddin yang sentiasa pemurah memberi nasihat, pandangan dan tunjuk ajar yang berguna bagi menghasilkan kajian ilmiah ini. Begitu juga Prof. Dr. Abdullah Hassan, Encik Ahmad Khair Mohd Nor di atas segala khidmat bimbingan, pandangan, tunjuk ajar dan dorongan yang tidak mengenal jemu daripada beliau telah dapat menjana minda saya untuk menghasilkan kajian ilmiah ini.

Terima kasih yang tidak terhingga kepada pensyarah Fakulti Bahasa dan Komunikasi yang telah mencurahkan ilmu selama kami bernaung di bawah tudung bayangan cahaya Ibu Kandung Suluh Budiman, serta karyawan perpustakaan, makmal, karyawan pusat pasca siswazah dan seluruh keluarga Universiti Pendidikan Sultan Idris. Ribuan terima kasih juga diucapkan kepada rakan-rakan seperjuangan kerana sumbangan, pandangan, buah fikiran dan nasihat yang membolehkan kajian ilmiah ini dapat dihasilkan dengan baik.

Penghormatan yang tidak terhingga juga ku sajikan ke atas ribaan yang dirindu ibundaku, Aeshah Ma'ke yang sentiasa mencurahkan kasih serta doa yang menyemarakkan semangatku menuju kejayaan dalam hidupku. Begitu juga kepada Kakak Maimunah, abang Abdullah, adik Ihsan, Solahuddin dan Usamah yang telah memberi sokongan terhadap cita-cita suci ini.

Akhir kata, kepada semua yang terlibat menyempurnakan kajian ini, diucapkan ribuan terima kasih dan semoga Allah saja yang akan memberikan ganjaran kepada mereka semasa hidup di dunia dan di akhirat nanti.

Wassalam.

Fadilah Saleah
Yala Thailand
Program Pendidikan Bahasa Melayu
Fakulti Bahasa dan Komunikasi
Universiti Pendidikan Sultan Idris (UPSI)
2010.

ABSTRAK

Tesis ini mengkaji Kata Adjektif Bahasa Melayu dan Thai: Satu Analisis Kontrastif. Kajian ini telah menggunakan analisis kontrastif bagi menganalisis kata adjektif. Tujuan kajian ini adalah untuk membincangkan aspek penjenisan dan susunan kata adjektif yang terdapat di dalam kedua-dua bahasa Melayu dan Thai. Kajian ini juga memperlihatkan persamaan dan perbezaan dalam dua aspek utama; iaitu pembentukan kata adjektif yang merangkumi aspek pengimbuhan, pemajmukan dan penggandaan, serta aspek kedua berkaitan fungsi kata adjektif bagi kedua-dua bahasa Melayu dan Thai. Dapatan dalam kajian ini menunjukkan bahawa wujud persamaan dan juga perbezaan antara kata adjektif dalam bahasa Melayu dan Thai. Akhir sekali, secara tidak langsung dapat membantu, menimbulkan minat dan meningkatkan pembelajaran bahasa kedua dalam pengajaran dan pembelajaran.

ABSTRACT

This thesis examines the adjective word of Malay and Thai: A contrastive analysis. This study was used to analyze the contrastive analysis of adjectives. The purpose of this study is to discuss aspects of classification and arrangement of adjectives word found in both Malay and Thai. The study also showed similarities and differences in the two main aspects: the formation of adjectives that includes aspects affixation, compound word and duplication, as well as aspects related to the function of the adjective for both Malay and Thai. The findings of this study indicate that there are also similarities and differences between the adjectives in the Malay and Thai. Finally, indirect help generate interest and enhance the learning of second language teaching and learning.

KANDUNGAN

	Hal.
PENGAKUAN	ii
PENGHARGAAN	iv
ABSTRAK	v
ABSTRACT	vi
KANDUNGAN	vii
SENARAI JADUAL	x

BAB 1 PENDAHULUAN

1.1	Pengenalan	1
1.2	Latar Belakang Bahasa Yang Dikaji	3
1.2.1	Bahasa Melayu	3
1.2.2	Bahasa Thai	4
1.3	Permasalahan Kajian	6
1.4	Objektif Kajian	9
1.5	Soalan Kajian	9
1.6	Kepentingan Kajian	10
1.7	Batasan Kajian	10
1.8	Kesimpulan	11

BAB 2 KAJIAN LITERATUR

2.1	Pengenalan	13
2.2	Kajian Literatur	14
2.2.1	Kata Adjektif Bahasa Melayu	14
2.2.1.1	Definisi Kata Adjektif Bahasa Melayu	14
2.2.1.2	Penjenisan Kata Adjektif Bahasa Melayu	16
2.2.1.3	Pembentukan Kata Adjektif Bahasa Melayu	20
2.2.1.4	Fungsi Kata Adjektif Bahasa Melayu	23
2.2.1.5	Darjah Perbandingan Kata Adjektif Bahasa Melayu	25
2.2.2	Kata Adjektif Bahasa Thai	29
2.2.2.1	Definisi Kata Adjektif Bahasa Thai	29
2.2.2.2	Penjenisan Kata Adjektif Bahasa Thai	31
2.2.2.3	Fungsi Kata Adjektif Bahasa Thai	33
2.2.2.4	Darjah Perbandingan Kata Adjektif Bahasa Thai	35
2.3	Teori Analisis Kontrastif	36
2.4	Tinjauan Kajian Berkaitan	40
2.5	Kesimpulan	44

BAB 3 METODOLOGI KAJIAN

3.1	Pengenalan	45
3.2	Kajian Perpustakaan	45
3.3	Alat Kajian	46

3.4	Prosedur Penganalisan Data	47
3.5	Analisis Kontrastif	47

BAB 4 DAPATAN KAJIAN

4.1	Pengenalan	50
4.2	Perbandingan Definisi Kata Adjektif Bahasa Melayu dengan Bahasa Thai	50
4.3	Perbandingan Penjenisan Kata Adjektif Bahasa Melayu dengan Bahasa Thai	53
4.4	Perbandingan Pembentukan Kata Adjektif Bahasa Melayu dengan Bahasa Thai	59
4.5	Perbandingan Fungsi Kata Adjektif Bahasa Melayu dengan Bahasa Thai	61
4.6	Perbandingan Darjah Perbandingan Kata Adjektif Bahasa Melayu dengan Bahasa Thai	63
4.7	Kesimpulan	66

BAB 5 KESIMPULAN DAN CADANGAN

5.1	Pengenalan	68
5.2	Kesimpulan Dapatan Kajian	68
5.3	Cadangan	71

BIBLIOGRAFI 74-78

SENARAI JADUAL

Jadual	Tajuk	Hal.
2.1	Definisi Kata Adjektif Bahasa Melayu	15
2.2	Penjenisan Kata Adjektif Bahasa Melayu	16
2.3	Pembentukan Kata Adjektif Bahasa Melayu	21
2.4	Fungsi Kata Adjektif Bahasa Melayu	23
2.5	Darjah Perbandingan Kata Adjektif Bahasa Melayu	26
2.6	Definisi Kata Adjektif Bahasa Thai	
	<i>/Khuam mai kom visit/</i>	29
2.7	Penjenisan Kata Adjektif Bahasa Thai	
	<i>/Chanid kom visit/</i>	31
2.8	Fungsi Kata Adjektif Bahasa Thai	
	<i>/Nati kom visit/</i>	33

BAB 1

PENDAHULUAN

1.1 Pengenalan

Bahasa Melayu merupakan mata pelajaran teras dan wajib diajarkan oleh setiap guru Bahasa Melayu di setiap peringkat sekolah di Malaysia dan juga sekolah agama swasta di Thailand. Apabila Bahasa Melayu dipelajari oleh pelajar bukan Melayu seperti pelajar Cina, India, termasuk juga pelajar Thai, secara tidak langsung bahasa Melayu menjadi bahasa kedua mereka. Dalam pembelajaran bahasa kedua, pelajar-pelajar yang tidak bertutur bahasa Melayu menghadapi masalah dari segi struktur bahasa Melayu yang diterjemahkan daripada bahasa ibunda. Pelajar-pelajar yang tidak bertutur bahasa Melayu sering melakukan pelbagai kesilapan dalam pertuturan dan penulisan. Keadaan ini berlaku disebabkan oleh kurangnya pendedahan yang diterima oleh pelajar Thai yang kurang menggunakan bahasa kedua. Sejak lahir hingga berumur enam tahun, pelajar Thai berada dalam lingkungan dan persekitaran bahasa ibundanya, iaitu bahasa Thai. Hal ini menyulitkan keadaan mereka semasa hendak mempelajari Bahasa Melayu.

Hal ini kerana, setiap sistem bahasa mempunyai ciri- ciri tertentu yang sama dan berbeza dengan sistem bahasa-bahasa yang lain. Persamaan dan perbezaan yang wujud dalam bahasa-bahasa ini dikaji dan dianalisis secara sistematik melalui kaedah analisis kontrastif. Persamaan dan perbezaan yang dianalisis tersebut digunakan untuk mengenal pasti masalah yang berlaku dalam proses pengajaran dan pembelajaran sesuatu bahasa yang disasarkan (Roshidah Hassan, 1997: 1).

Setiap individu yang mempelajari sesuatu bahasa asing tidak dapat lari daripada menghadapi kesusahan dan kesulitan dalam proses pembelajarannya. Para linguistik menyarankan agar punca kesulitan ini dilihat, dikaji dan dianalisis melalui kontrastif. Jamaliah Mohd. Ali (1990: 333) menyatakan bahawa analisis kontrastif ialah satu teknik menganalisis linguistik yang telah dikembangkan oleh ahli linguistik terkemuka Bloomfield (1914), dengan tujuan menganalisis bahasa secara terencana. Analisis ini seterusnya dikembangkan oleh Fries dan Lado dalam tahun 50-an. Menurut mereka, dalam proses pembelajaran bahasa kedua, pelajar banyak dipengaruhi atau diganggu oleh bahasa pertama atau bahasa ibundanya dan segala kesilapan dan kesalahan pelajar dapat dikesan pada bahasa pertama pelajar.

Bagi tujuan ini, pengkaji ingin menjalankan kajian kata adjektif dengan menggunakan kaedah analisis kontrastif. Kajian yang akan dijalankan ialah kajian perbandingan antara Kata Adjektif Bahasa Melayu dan Bahasa Thai : Satu Analisis Kontrastif. Pengkaji memilih aspek kata adjektif sebagai bahan kajian kerana aspek ini merupakan salah satu aspek penting dalam penggunaan sesuatu bahasa, lazimnya kata adjektif berfungsi sebagai penerang kepada sesuatu kata nama atau frasa nama.

1.2 Latar Belakang Bahasa yang Dikaji

Kajian akan melibatkan dua bahasa berbeza rumpun, iaitu bahasa Melayu dan bahasa Thai. Dalam bahagian ini dijelaskan latar belakang kedua-dua bahasa.

1.2.1 Bahasa Melayu

Bahasa Melayu merupakan salah satu bahasa daripada rumpun bangsa Austronesia yang mendiami Tanah Melayu dan Kepulauan Melayu (Alias Mohd. Yatim, 1998: 1). Bahasa-bahasa yang menganggotai rumpun Austronesia terdiri daripada keluarga bahasa Indonesia, Melanesia, Mikronesia dan Polinesia. Bahasa yang tergolong dalam keluarga bahasa Indonesia merupakan kumpulan bahasa yang paling besar dalam rumpun Austronesia. Bahasa Melayu di Nusantara merupakan bahasa pengantar utama dan bahasa rasmi di Malaysia, Indonesia, Brunei Darussalam dan Singapura.

Bahasa Melayu telah memainkan peranan yang penting sebagai bahasa perhubungan (*lingua franca*) di daerah kepulauan Melayu sejak zaman berzaman lagi. Kedatangan orang-orang barat ke rantau ini telah membawa perubahan kepada bahasa dan budaya Melayu. Bahasa-bahasa Eropah telah mengambil alih peranan bahasa Melayu sebagai bahasa rasmi pentadbiran dan pendidikan. Bahasa Melayu tidak diberi peluang untuk maju. Selepas negara mencapai kemerdekaan, barulah bahasa Melayu diangkat sebagai bahasa rasmi dan bahasa kebangsaan negara. Pada peringkat awalnya, selepas kemerdekaan, bahasa Melayu menghadapi pelbagai masalah seperti yang terkandung dalam petikan ucapan Tun Syad Nasir Ismail, Pengarah Dewan Bahasa Pustaka yang kedua, pada tahun 1968;

“ ... Pertamanya ialah masalah memodenkan bahasa Melayu sebagai bahasa pentadbiran, bahasa undang-undang negara kita di samping sebagai bahasa pengantar pusat-pusat pengajian tinggi; kedua ialah masalah menukarkan corak pemikiran orang ramai terhadap bahasa itu sendiri ”.

(Nik Safiah Karim, 1992: 22)

Setelah bertahun-tahun menghadapi segala cabaran dan masalah, akhirnya bahasa Melayu telah berjaya mencapai kedudukan sebagai bahasa pengantar dan bahasa ilmu di Malaysia.

1.2.2 Bahasa Thai

Bahasa Thai (*Bahasa Thai : ภาษาไทย, transkripsi : phasa thai ; IPA : /p^ha : sa : t^haj/*), ialah bahasa kebangsaan dan rasmi Thailand serta bahasa ibunda dari orang Thai, kumpulan etnik dominan Thailand. Bahasa Thai adalah bahasa pengantar kepada golongan Thai terpelajar di peringkat kerajaan dan bukan kerajaan (Sumalee Nimmanupap, 1994: 25).

Bahasa Thai digunakan dalam penerbitan akademik oleh para cendekiawan dan akademis Thai. Bahasa Thai juga dipakai dalam sesi-sesi dialog, upacara-upacara keagamaan dan kebudayaan, pengiklanan serta perbincangan-perbincangan akademik. Bahasa Thai bukan sahaja digunakan dalam pengajaran tatabahasa di peringkat sekolah dan universiti, malah bahasa itu juga digunakan di dalam penulisan puisi-puisi lama dan moden.

Berdasarkan kepada kelompok bahasa Thai, kelompok ini terdiri daripada tiga subgolongan; iaitu golongan Selatan Barat Daya, golongan Utara dan golongan Tengah. Bahasa Tai tergolong dalam golongan Selatan Barat Daya yang juga merupakan satu jenis bahasa analitik atau bahasa isolating dalam kelompok bahasa tersebut (Fang Kuei Li 1970: 271, Chamniroksan 1983: 101). Sebelum ini, ahli-ahli bahasa menggolongkan bahasa Tai dalam kelompok Sino-Tibet. Apabila bahasa Tai diselidik secara teliti dalam bidang linguistik, terdapat perbandingan yang dibuat oleh ramai ahli bahasa, antara yang terkenal ialah Fang Kuei Li, yang berpendapat bahawa bahasa-bahasa kelompok Tai berlainan daripada kelompok Sino-Tibet. Persamaan yang dapat dilihat antara kedua-dua bahasa tersebut adalah pinjaman perkataan sahaja, bukan persamaan kerana mempunyai susur galur yang sama (Khanitthanon 1983: 108). Bahasa Thai dituturkan di kawasan yang luas, iaitu hampir di seluruh Semenanjung Asia Tenggara, dari bahagian-bahagian di selatan dan tenggara China dan Assam di India, hinggalah ke utara Semenanjung Malaysia. Bahasa ini telah digunakan sebagai bahasa kebangsaan Negara Thai sejak sebelum Kerajaan Sukhothai (dibentuk dalam tahun 1206) dan mempunyai abjadnya sendiri. Abjad Thai diwujudkan oleh Raja Ramkhamhaeng, Raja Sukhothai yang kedua dalam tahun 1283. Pada masa ini, bahasa Thai berfungsi seperti bahasa-bahasa moden lain di dunia ini (Sumalee Nimmanupap, 1994: 25).

Phanthumetha (1976: 2) menyatakan bahawa ciri-ciri bahasa Thai, yang juga ciri umum pada bahasa kata tunggal ialah setiap kata mempunyai satu suku kata dan tidak mempunyai konsonan bergugus. Setiap kata dapat dituturkan terus-menerus kerana mempunyai erti yang lengkap dan boleh disusun dalam ayat tanpa fleksi atau

imbuhan pada mana-mana bahagian untuk menunjukkan fungsi antara perkataan dalam ayat tersebut. Malah, satu kata juga boleh mempunyai beberapa makna untuk digunakan bagi beberapa fungsi dengan melihat kedudukannya dalam ayat.

Oleh sebab bahasa Thai jati ialah bahasa kata tunggal, kebanyakannya terdiri daripada kata satu suku kata. Walau bagaimanapun, pada masa ini bahasa tersebut mempunyai perkataan yang lebih daripada satu suku kata atau beberapa suku kata. Hal ini disebabkan oleh proses pembentukan kata yang menghasilkan perkataan-perkataan baharu, perkataan pinjaman atau perubahan dalam bahasa itu sendiri (Anumanrajthong 1956: 36). Pandangan ini turut disokong oleh Phanthumetha (1976: 3) yang menerangkan bahawa perkataan dalam bahasa Thai mempunyai lebih banyak suku kata dan gugusan konsonan disebabkan oleh proses peminjaman daripada bahasa asing, perubahan kata secara penggandaan, penggandaan kata yang seerti dan pemajmukan. Namun, perkataan-perkataan tersebut hanya boleh digunakan mengikut konteks ayat yang bersesuaian.

1.3 Permasalahan Kajian

Bahasa Thai dituturkan oleh penduduk yang berada di negara Thai dan penduduk yang berada di sebahagian utara Semenanjung Melayu serta turut diajar di beberapa universiti di Malaysia sebagai salah satu bahasa asing, misalnya Universiti Malaya, Universiti Kebangsaan Malaysia, dan Universiti Sains Malaysia (Wanphen Siriraksasak, 1998), sedangkan bahasa Melayu dituturkan oleh penduduk yang berada di negara Malaysia (Singapura, Brunei, Indonesia) dan penduduk yang berada di sebahagian Selatan Thai dan juga diajar di beberapa universiti negara Thai sebagai

salah satu bahasa asing, misalnya Universiti Chulalongkon, Universiti Prince of Songkla, Universiti Ramkhamhaeng, Universiti Thaksin, Universiti Thammasart, Universiti Walailak, dan Universiti Islamik Yala (Asmah Haji Omar, 2008: 42). Walaupun sehingga kini jumlah pelajar Malaysia yang mengambil kursus dan mempelajari bahasa Thai serta pelajar berbangsa Thai yang mengambil kursus dan mempelajari bahasa Melayu masih kecil, tetapi dipercayai bahawa jumlah kedua-dua kumpulan tersebut akan bertambah pada masa akan datang.

Hal ini demikian kerana kita semua sedar kepentingannya dalam arus kemajuan pendidikan pada masa ini. Sering juga diperkatakan tahap pencapaian pelajar-pelajar di Thailand, terutamanya dalam kalangan mereka yang kekurangan bahan bagi mempelajari Bahasa Melayu adalah rendah. Keadaan ini sering dikaitkan dengan kegagalan pihak sekolah melahirkan pelajar-pelajar yang berkemahiran dan berilmu tinggi. Secara jelasnya kegagalan pelajar dalam mata pelajaran Bahasa Melayu adalah akibat kegagalan guru dalam menyampaikan bahan pengajarannya (Siriporn Kalong, 2005: 21).

Selain itu, dalam kategori sekolah Agama Islam di Pattani yang meningkat ke tahap menengah atas lebih daripada 300 buah, sedang bergelut dengan pelbagai masalah, seperti kurangnya tenaga pengajar bahasa Melayu, terbatasnya buku agama dalam bahasa Melayu, dan berkurangnya minat pelajar untuk mempelajari bahasa Melayu itu sendiri (Ahmad Darma, 2002: 343).

Oleh itu, guru memainkan peranan yang penting untuk memantapkan pengajaran bahasa Melayu dalam usaha merangsang dan memotivasikan pelajar supaya meminati bahasa Melayu selain suka membaca sehingga mencapai tahap penguasaan kefahaman membaca (Hasnah Nataning, 2004: 7).

Pada masa yang sama, terdapat perubahan yang menyifatkan bahawa bahasa Melayu sebagai bahasa yang sangat penting di beberapa universiti, sekolah menengah swasta, dan termasuk juga sekolah rendah kerajaan (Abdunraman Tohlong, 2005: 8). Oleh itu, pelajar-pelajar Melayu di sekolah-sekolah ini diwajibkan mempelajari bahasa Melayu sebagai bahasa kedua. Mereka mempelajari bahasa Melayu dengan tujuan memperolehi kecekapan komunikasi dan mendalami serta memahami buku-buku rujukan agama yang muktabar.

Walau bagaimanapun, kajian analisis kontrastif kata adjektif bahasa Melayu dan bahasa Thai tidak pernah wujud, baik di negara Thai mahupun di Malaysia. Sehubungan dengan itu, pengkaji membuat keputusan menjalankan kajian tersebut dengan alasan bahawa kajian ini akan dapat melihat persamaan dan perbezaan kata adjektif bahasa Melayu kerana mengikut Robert Lado (1957) dalam *Linguistic Across Culture* dan C.C Fries (1975) dalam *Teaching and Learning of English as a Foreign Language*, analisis kontrastif dapat membantu pembelajaran bahasa kedua. Perbezaan dan persamaan yang wujud pada bahasa ibunda dan bahasa kedua secara tidak langsung akan dapat memudahkan atau menyusahkan pembelajaran bahasa kedua itu sendiri.

Oleh itu, adalah wajar satu kajian kontrastif mengenai kata adjektif dijalankan terhadap kedua-dua bahasa tersebut. Hal ini disebabkan setiap orang yang mempelajari bahasa asing tidak terlepas daripada menghadapi kesulitan dalam proses pembelajarannya. Seterusnya, bahan-bahan ini diolah supaya sesuai untuk pengajaran dan pembelajaran di Thailand.

1.4 Objektif Kajian

Objektif kajian ini dijalankan adalah untuk:

- (i) Mengenal pasti jenis-jenis dan susunan kata adjektif bahasa Melayu dan bahasa Thai.
- (ii) Mengenal pasti persamaan dan perbezaan pembentukan kata adjektif bahasa Melayu dan bahasa Thai.
- (iii) Mengenal pasti persamaan dan perbezaan fungsi kata adjektif bahasa Melayu dan bahasa Thai.

1.5 Soalan Kajian

Kajian ini dijalankan untuk mengetahui setiap persoalan berikut :

- (i) Apakah jenis-jenis dan susunan kata adjektif bahasa Melayu dan bahasa Thai.
- (ii) Adakah persamaan dan perbezaan pembentukan kata adjektif bahasa Melayu dan bahasa Thai.

- (iii) Adakah persamaan dan perbezaan fungsi kata adjektif bahasa Melayu dan bahasa Thai.

1.6 Kepentingan Kajian

Analisis kontrastif di antara bahasa Melayu dan bahasa Thai ini merupakan satu kuasa meramal dan mengesan kesulitan yang dihadapi oleh para pelajar Thai dalam mempelajari bahasa Melayu. Kajian ini dijalankan bagi melihat persamaan dan perbezaan ciri-ciri tertentu dalam bahasa tersebut. Dapatan dalam kajian ini diharapkan dapat memahami serta turut sama berperanan dalam meningkatkan mutu serta pencapaian Bahasa Melayu pelajar sejajar dengan kehendak kemajuan dan perkembangan pendidikan Bahasa Melayu masa kini.

Oleh itu, kajian ini diharapkan dapat memberi garis panduan bagi guru, bapa atau penjaga serta semua pihak yang terlibat dalam menimbulkan kesedaran tentang pentingnya peranan dan penglibatan mereka dalam membantu menambah minat dan meningkatkan prestasi pelajar dalam pembelajaran.

1.7 Batasan Kajian

Kajian ini merupakan analisis kontrastif kata adjektif antara dua bahasa daripada rumpun bahasa yang berlainan. Jenis bahasa yang dikaji ialah bahasa Melayu dan bahasa Thai.

Pengkaji akan membincangkan aspek penjenisan dan susunan kata adjektif yang terdapat di dalam kedua-dua bahasa Melayu dan Thai. Kajian ini juga akan memperlihatkan persamaan dan perbezaan dalam dua aspek utama; iaitu pembentukan kata adjektif yang merangkumi aspek pengimbuhan, pemajmukan dan penggandaan, serta aspek kedua berkaitan fungsi kata adjektif bagi kedua-dua bahasa Melayu dan Thai. Kajian ini juga secara tidak langsung dapat membantu, menimbulkan minat dan meningkatkan pembelajaran bahasa kedua dalam pengajarannya.

1.8 Kesimpulan

Daripada keterangan di atas, jelas menunjukkan bahawa bab ini menghuraikan latar belakang bahasa yang dikaji, permasalahan kajian, objektif kajian, soalan kajian, kepentingan kajian dan batasan kajian.

Berdasarkan kajian ini, perbincangan tentang penjenisan dan penyusunan kata adjektif yang terdapat di dalam kedua-dua bahasa Melayu dan Thai telah memperlihatkan persamaan dan perbezaan pembentukan dan fungsi kata adjektif antara kedua-dua bahasa tersebut.

Walau bagaimanapun, kajian ini akan dihuraikan secara objektif dan bukan hanya menjurus kepada bidang pendidikan sendiri, tetapi diharapkan bahawa selain daripada pengkaji sendiri, pelajar-pelajar Thai lain yang mempelajari bahasa Melayu, pelajar-pelajar Melayu yang mempelajari bahasa Thai, para penulis teks bahasa dan

ahli akademik secara tidak langsung akan mendapati kajian ini dapat dijadikan sebagai satu rujukan dan dimanfaatkan dalam kajian masing-masing.